

Sinteza deciziilor pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în luna aprilie 2018

Domeniul	Decizii CJUE
Apropierea legislațiilor	<p><u>Cauza C-13/17, Fédération des entreprises de la beauté</u> - Articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 privind produsele cosmetice trebuie interpretat în sensul că recunoașterea echivalenței ciclurilor de formare, prevăzută la această dispoziție, poate viza alte cicluri de formare decât cele oferite în state terțe.</p> <p>Articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 trebuie interpretat în sensul că acesta conferă fiecărui stat membru competența de a stabili discipline „similare” farmaciei, toxicologiei sau medicinei, precum și niveluri de calificare care îndeplinesc cerințele acestui regulament, cu condiția să respecte obiectivele stabilite de regulamentul menționat care constau în special în garantarea faptului că evaluatorul siguranței produselor cosmetice dispune de o calificare care să îi permită asigurarea unui nivel înalt de protecție a sănătății umane.</p>
Drept de stabilire și libera prestare a serviciilor	<p><u>Cauza C-645/16, Conseils et mise en relations (CMR)</u> - Articolul 17 din Directiva 86/653/CEE privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți trebuie interpretat în sensul că regimurile de despăgubire și de reparare pe care le prevede acest articol la alineatul (2) și, respectiv, la alineatul (3), în caz de încetare a contractului de agenție comercială, sunt aplicabile atunci când această încetare intervine în perioada de probă stipulată în contractul menționat.</p> <p><u>Comunicatul de presă</u> este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.</p>
Libera circulație a capitalurilor	<p><u>Cauza C-110/17, Comisia/Belgia</u> - Prin menținerea unor dispoziții potrivit cărora, în materie de estimare a veniturilor aferente imobilelor care nu sunt închiriate sau care sunt închiriate fie unor persoane fizice care nu le utilizează în scop profesional, fie unor persoane juridice care le pun la dispoziția unor persoane fizice în scopuri private, baza impozabilă este calculată pornind de la valoarea cadastrală, în ceea ce privește bunurile situate pe teritoriul național, și asupra valorii locative reale, în ceea ce privește imobilele situate în străinătate, Regatul Belgiei nu a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.</p>

<p>Fiscalitate</p>	<p><u>Cauza C-81/17, Zabrus Siret</u> - Articolele 167, 168, 179, 180 și 182 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE, precum și principiile efectivității, neutralității fiscale și proporționalității trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care, prin derogare de la termenul de prescripție de cinci ani prevăzut de dreptul național pentru corectarea declarațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, împiedică, în împrejurări precum cele din litigiul principal, o persoană impozabilă să efectueze o astfel de corectare în vederea exercitării dreptului său de deducere pentru simplul motiv că această corectare privește o perioadă care a făcut deja obiectul unei inspecții fiscale.</p> <p><u>Cauza C-8/17, Biosafe - Indústria de Reciclagens</u> - Articolele 63, 167, 168, 178-180, 182 și 219 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, precum și principiul neutralității fiscale trebuie interpretate în sensul că se opun reglementării unui stat membru în temeiul căreia, în împrejurări în care, în urma unei rectificări fiscale, a fost plătită statului taxă pe valoarea adăugată (TVA) stabilită suplimentar și aceasta a făcut obiectul unor documente de rectificare a facturilor inițiale la mai mulți ani după livrarea bunurilor în cauză, se refuză beneficiul dreptului de deducere a TVA pentru motivul că termenul prevăzut de reglementarea menționată pentru exercitarea acestui drept ar fi început să curgă de la data emiterii facturilor inițiale menționate și ar fi expirat.</p> <p><u>Cauza C-580/16, Firma Hans Bühler</u> - Articolul 141 litera (c) din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE, trebuie să fie interpretat în sensul că este îndeplinită condiția pe care o prevede atunci când persoana impozabilă este stabilită și identificată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată (TVA) în statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile, dar această persoană impozabilă utilizează numărul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru pentru achiziția intracomunitară în discuție.</p> <p>Articolele 42 și 265 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, coroborate cu articolul 263 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, trebuie să fie interpretate în sensul că se opun ca administrația fiscală a unui stat membru să aplice articolul 41 primul paragraf din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, pentru simplul motiv că, în cadrul unei achiziții intracomunitare realizate în scopul unei livrări ulterioare pe teritoriul unui stat membru, depunerea declarației recapitulative prevăzute la articolul 265 din</p>
---------------------------	--

	<p>Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, nu a fost făcută în timp util de persoana impozabilă identificată în scopuri de TVA în acest stat membru.</p> <p><u>Cauza C-532/16, SEB bankas</u> - Articolul 184 din Directiva 2006/112/CE a privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că obligația de regularizare a deducerilor de taxă pe valoarea adăugată (TVA) neconforme enunțată la acest articol se aplică și în cazurile în care deducerea inițială nu putea avea loc în mod legal deoarece operațiunea care a condus la practicarea acesteia era scutită de TVA. În schimb, articolele 187-189 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că mecanismul de regularizare a deducerilor de TVA neconforme prevăzut la aceste articole nu este aplicabil în asemenea cazuri – în special într-o situație în care deducerea inițială de TVA era nejustificată deoarece era vorba de o operațiune de livrare de terenuri scutită de TVA.</p> <p>Articolul 186 din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că, în cazurile în care deducerea inițială de TVA nu putea avea loc în mod legal, revine statelor membre competența să stabilească data la care ia naștere obligația de a regulariza deducerea neconformă a TVA și perioada pentru care trebuie să intervină această regularizare, cu respectarea principiilor dreptului Uniunii, în special a principiilor securității juridice și încrederii legitime. Revine instanței naționale competența să verifice dacă aceste principii sunt respectate.</p>
<p>Uniunea vamală și Tariful vamal comun</p>	<p><u>Cauza C-227/17, Medtronic</u> - Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1754, trebuie interpretată în sensul că clasificarea unor sisteme de fixare a coloanei vertebrale precum cele în discuție în litigiul principal la subpoziția 9021 90 90 din Nomenclatura combinată este exclusă atunci când aceste sisteme pot fi clasificate la o altă subpoziție a poziției 9021 din Nomenclatura combinată. Eventuala clasificare a acestor sisteme la subpoziția 9021 10 10 sau la subpoziția 9021 10 90 din Nomenclatura combinată depinde de funcția principală care le caracterizează, ceea ce revine instanței de trimitere să determine ținând seama de caracteristicile și de proprietățile obiective ale unor astfel de sisteme, precum și de utilizarea căreia îi sunt destinate și de aceea care este efectuată în mod concret.</p>
<p>Achiziții publice</p>	<p><u>Cauza C-152/17, Consorzio Italian Management e Catania Multiservizi</u> - Directiva 2004/17/CE de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, astfel</p>

	<p>cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1251/2011, și principiile generale care stau la baza acesteia trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unor norme de drept național care nu prevăd revizuirea periodică a prețurilor după atribuirea unor contracte care țin de sectoarele vizate de această directivă.</p> <p><u>Cauza C-65/17, Oftalma Hospital</u> - Atunci când atribuie un contract de achiziții publice de servicii care intră în domeniul de aplicare al articolului 9 din Directiva 92/50/CEE privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/52/CE, și care, în consecință, este, în principiu, supus numai articolelor 14 și 16 din această directivă, o autoritate contractantă este obligată să respecte normele fundamentale și principiile generale ale Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene, în special principiile egalității de tratament și nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate, precum și obligația de transparență care decurge din acestea, cu condiția ca, la data atribuirii sale, un astfel de contract să prezinte un caracter transfrontalier cert, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.</p> <p>Articolul 27 alineatul (3) din Directiva 92/50 trebuie interpretat în sensul că nu se aplică contractelor de achiziții publice de servicii care intră sub incidența anexei I B la această directivă.</p>
<p>Drepturi fundamentale</p>	<p><u>Cauza C-34/17, Donnellan</u> - Articolul 14 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/24/UE privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o autoritate a unui stat membru să refuze executarea unei cereri de recuperare privind o creanță aferentă unei sancțiuni pecuniare aplicate într-un alt stat membru, pentru motivul că decizia prin care s-a aplicat respectiva sancțiune nu a fost notificată în mod corespunzător persoanei interesate înainte ca cererea de recuperare să fie prezentată autorității menționate în aplicarea acestei directive.</p>
<p>Cooperarea judiciară în materie civilă</p>	<p><u>Cauza C-85/18 PPU, CV</u> - Articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 și articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere trebuie interpretate în sensul că, într-o cauză în care un copil care avea reședința obișnuită într-un</p>

	<p>stat membru a fost deplasat în mod ilicit de către unul dintre părinții săi în alt stat membru, instanțele judecătorești din acest alt stat membru nu sunt competente să se pronunțe cu privire la o cerere referitoare la încredințare sau la stabilirea unei pensii de întreținere în privința copilului menționat, în absența oricărui element care să indice că celălalt părinte ar fi consimțit la deplasarea sa ori nu ar fi prezentat o cerere de înapoiere a acestuia.</p> <p><u>Cauza C-565/16, Saponaro și Xylina</u> - Într-o situație în care părinții unui copil minor, care locuiesc în mod obișnuit cu acesta din urmă într-un stat membru, au depus în numele respectivului copil o cerere de încuviințare a renunțării la moștenire la instanța unui alt stat membru, articolul 12 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, trebuie interpretat în sensul că:</p> <ul style="list-style-type: none"> – depunerea efectuată împreună de părinții copilului la instanța aleasă constituie o acceptare neechivocă de către ei a acestei instanțe; – procurorul, care, potrivit dreptului național, este din oficiu parte în procedura introdusă de părinți, este parte în procedură în sensul articolului 12 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul nr. 2201/2003. Opoziția exprimată de această parte față de alegerea instanței făcută de părinții copilului după data la care instanța a fost sesizată împiedică recunoașterea acceptării prorogării de competență de către toate părțile din procedură la această dată. În lipsa unei astfel de opoziții, acordul acestei părți poate fi considerat ca fiind implicit, iar condiția acceptării prorogării de competență în mod neechivoc de către toate părțile din procedură la data la care instanța menționată este sesizată poate fi considerată ca fiind îndeplinită și – împrejurarea că ultimul domiciliu al defunctului, patrimoniul său, obiect al succesiunii, și pasivul succesiunii se aflau în statul membru de care aparține instanța aleasă permite, în lipsa unor elemente care tind să demonstreze că prorogarea de competență riscă să aibă un impact negativ asupra situației copilului, să se considere că o asemenea prorogare de competență este în interesul superior al copilului.
<p>Politica de imigrare și azil</p>	<p><u>Cauza C-550/16, A și S</u> - Articolul 2 partea introductivă și litera (f) din Directiva 2003/86/CE privind dreptul la reîntregirea familiei coroborat cu articolul 10 alineatul (3) litera (a) din aceasta trebuie interpretat în sensul că trebuie să fie calificat drept „minor”, în sensul acestei dispoziții, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid cu vârsta sub 18 ani la momentul intrării sale pe teritoriul unui stat membru și al depunerii cererii sale de azil în acest stat, dar care, în cursul procedurii de azil, împlinește vârsta majoratului și căruia i se</p>

	<p>recunoaște, ulterior, statutul de refugiat.</p> <p>Comunicatul de presă este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.</p> <p><u>Cauza C-353/16, MP</u> - Articolul 2 litera (e) și articolul 15 litera (b) din Directiva 2004/83/CE privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, citite în lumina articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că este eligibil pentru statutul conferit prin protecție subsidiară resortisantul unei țări terțe care a fost torturat în trecut de către autoritățile din țara sa de origine și care nu mai este expus unui risc de tortură în cazul trimiterii în această țară, însă a cărui stare de sănătate fizică și psihologică ar putea, într-un asemenea caz, să se deterioreze grav, cu riscul ca acest resortisant să se sinucidă ca urmare a unui traumatism care rezultă din actele de tortură cărora le-a fost victimă, dacă există un risc real ca resortisantul menționat să fie lipsit cu intenție, în țara respectivă, de îngrijiri adaptate tratamentului sechelelor fizice sau mintale ale acestor acte de tortură, aspect a cărui verificare este de competența instanței naționale.</p> <p>Comunicatul de presă este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.</p>
<p>Proprietatea intelectuală, industrială și comercială</p>	<p><u>Cauza C-148/17, Peek & Cloppenburg</u> - Articolul 14 din Directiva 2008/95/CE de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci coroborat cu articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 privind marca [Uniunii Europene] trebuie interpretat în sensul că se opune unei interpretări a legislației naționale potrivit căreia nulitatea unei mărci naționale anterioare sau decăderea din drepturi a titularului acesteia, marcă a cărei senioritate este revendicată pentru o marcă a Uniunii Europene, poate fi constatată a posteriori doar în măsura în care condițiile acestei nulități sau ale acestei decăderi sunt îndeplinite nu numai la data la care s-a renunțat la această marcă națională anterioară sau la data la care aceasta a expirat, ci și la data la care se pronunță hotărârea judecătorească prin care se efectuează această constatare.</p>
<p>Cetățenia Uniunii</p>	<p><u>Cauzele conexe C-316/16 și C-424/16, B</u> - Articolul 28 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretat în sensul că beneficiul</p>

protecției împotriva expulzării de pe teritoriu prevăzute de dispoziția menționată este subordonat condiției ca persoana în cauză să aibă un drept de ședere permanentă în sensul articolului 16 și al articolului 28 alineatul (2) din această directivă.

Articolul 28 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că, în cazul unui cetățean al Uniunii care execută o pedeapsă privativă de libertate și împotriva căruia este adoptată o decizie de expulzare, condiția de a fi avut „reședința în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori”, enunțată de această dispoziție, poate fi îndeplinită în măsura în care o apreciere globală a situației persoanei în cauză, ținând seama de toate aspectele relevante, conduce la concluzia că, în pofida detenției menționate, legăturile de integrare create de persoana în cauză cu statul membru gazdă nu au fost rupte. Printre aceste aspecte figurează în special intensitatea legăturilor de integrare create cu statul membru gazdă înainte de privarea de libertate a persoanei în cauză, natura infracțiunii care a justificat perioada de detenție și împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, precum și conduita persoanei în cauză în perioada de detenție.

Articolul 28 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că aspectul dacă o persoană îndeplinește condiția de a fi avut „reședința în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori”, în sensul dispoziției menționate, trebuie apreciat la data la care este adoptată decizia de expulzare inițială.

[Comunicatul de presă](#) este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.

Cauza C-191/16, Pisciotti - Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care un cetățean al Uniunii care a făcut obiectul unei cereri de extrădare către Statele Unite ale Americii a fost arestat, în vederea eventualei executări a acestei cereri, într-un alt stat membru decât cel al cărui resortisant este, situația acestui cetățean intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii din moment ce respectivul cetățean și-a exercitat dreptul la liberă circulație în Uniunea Europeană, iar cererea de extrădare menționată a fost efectuată în cadrul Acordului privind extrădarea între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii din 25 iunie 2003.

Într-un caz în care un cetățean al Uniunii care a făcut obiectul unei cereri de extrădare către Statele Unite ale Americii, în cadrul Acordului privind extrădarea între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii din 25 iunie 2003, a fost arestat într-un alt stat membru decât cel al cărui resortisant este, în vederea eventualei executări a acestei cereri, articolele 18 și 21 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca statul membru solicitat să instituie o distincție în temeiul unei norme de drept constituțional între propriii resortisanți și resortisanții altor state membre și să autorizeze această extrădare, în condițiile în care nu permite extrădarea propriilor

	<p>resortisanți, din moment ce a dat în prealabil posibilitatea autorităților competente ale statului membru al cărui resortisant este cetățeanul respectiv să îl solicite pe acesta în cadrul unui mandat european de arestare, iar acest din urmă stat membru nu a luat nicio măsură în acest sens.</p> <p>Comunicatul de presă este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.</p>
<p>Concurență</p>	<p><u>Cauza C-525/16, Meo - Serviços de Comunicações e Multimédia</u> - Noțiunea „dezavantaj concurențial”, în sensul articolului 102 al doilea paragraf litera (c) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, trebuie interpretată în sensul că vizează, în ipoteza în care o întreprindere dominantă aplică prețuri discriminatorii unor parteneri comerciali pe piața în aval, situația în care acest comportament este susceptibil să aibă ca efect o denaturare a concurenței între acești parteneri comerciali. Constatarea unui asemenea „dezavantaj concurențial” nu necesită dovada unei deteriorări efective și cuantificabile a poziției concurențiale, însă trebuie să se întemeieze pe o analiză a ansamblului circumstanțelor relevante ale speței care permit să se concluzioneze că respectivul comportament are o influență asupra costurilor, asupra beneficiilor sau asupra unui alt interes relevant al unuia sau mai multor parteneri menționați, astfel încât acest comportament este de natură să afecteze poziția amintită.</p> <p><u>Cauza C-233/16, ANGED</u> - Articolele 49 și 54 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun unui impozit pe marile centre comerciale precum cel în discuție în litigiul principal. Nu constituie un ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, un impozit precum cel în discuție în litigiul principal, aplicat marilor centre comerciale în principal în funcție de suprafața lor de vânzare, în măsura în care sunt scutite de acesta centrele a căror suprafață de vânzare este mai mică de 2 500 m². Un astfel de impozit nu constituie nici un ajutor de stat, în sensul acestei dispoziții, în măsura în care sunt scutite de acesta centrele a căror activitate este consacrată grădinaritului, vânzării de autovehicule, de materiale de construcții, de mașini-unelte și de piese pentru echipamente industriale, nici în măsura în care acesta face ca centrele a căror activitate constă în vânzarea de mobilier, de articole sanitare, de uși și de ferestre, precum și de articole de bricolaj să beneficieze de o reducere de 60 % a bazei de impozitare, din moment ce aceste centre nu cauzează daune mediului și amenajării teritoriului la fel de mari ca celelalte, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.</p> <p>În schimb, un astfel de impozit constituie un ajutor de stat, în sensul aceleiași dispoziții, prin faptul că sunt scutite de acesta marile centre comerciale colective a căror suprafață de vânzare este egală sau mai mare de 2 500 m².</p>

În circumstanțe precum cele descrise de instanța de trimitere, ajutoarele de stat care rezultă din regimul unui impozit precum cel în discuție în litigiul principal nu pot constitui ajutoare existente în sensul articolului 1 litera (b) din Regulamentul nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, al cărui text este preluat la articolul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) 2015/1589 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

[Comunicatul de presă](http://www.curia.europa.eu) este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.

Cauzele conexe C-234/16 și C-235/16, ANGED - Articolele 49 și 54 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun unui impozit pe marile centre comerciale precum cel în discuție în litigiile principale.

Nu constituie un ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, un impozit precum cel în discuție în litigiile principale, aplicat marilor centre de distribuție în principal în funcție de suprafața lor de vânzare, în măsura în care sunt scutite de acest impozit centrele a căror suprafață de vânzare este mai mică de 4 000 m². Un astfel de impozit nu constituie nici un ajutor de stat, în sensul acestei dispoziții, în măsura în care sunt scutite de acest impozit centrele a căror activitate se desfășoară în sectorul grădinăritului, al vânzării de vehicule, de materiale de construcții, de mașini-unelte și de piese pentru echipamente industriale și a căror suprafață de vânzare nu depășește 10 000 m², din moment ce acestea nu cauzează daune mediului și amenajării teritoriului la fel de mari ca celelalte, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

[Comunicatul de presă](http://www.curia.europa.eu) este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.

Cauzele conexe C-236/16 și C-237/16, ANGED - Articolele 49 și 54 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu se opun unui impozit pe marile centre comerciale precum cel în discuție în litigiile principale.

Nu constituie un ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, un impozit aplicat marilor centre de distribuție în principal în funcție de suprafața lor de vânzare, în măsura în care sunt scutite de acest impozit acele centre a căror suprafață de vânzare nu depășește 500 m² și cele a căror suprafață de vânzare depășește acest prag, dar a căror bază de impozitare nu depășește 2 000 m². Un astfel de impozit nu constituie nici un ajutor de stat, în sensul acestei dispoziții, în măsura în care sunt scutite de acest impozit centrele care își desfășoară activitatea în sectorul vânzării de mașini, de vehicule, de utilaje și de piese pentru echipamente industriale, de

	<p>materiale de construcții, de articole sanitare și de uși și de ferestre pentru profesioniști, de articole de mobilier în centre individuale tradiționale și specializate și de autovehicule, precum și pepinierele pentru grădinărit și stațiile de benzină, din moment ce aceste centre nu cauzează daune mediului și amenajării teritoriului la fel de mari ca celelalte, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.</p> <p>Comunicatul de presă este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.</p>
Politică socială	<p>Cauza C-414/16, Egenberger - Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă coroborat cu articolele 9 și 10 din aceasta, precum și cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că, atunci când o biserică sau o altă organizație a cărei etică este bazată pe religie sau convingeri afirmă, în susținerea unui act sau a unei decizii precum respingerea unei candidaturi pentru ocuparea unui loc de muncă în cadrul său, că, prin natura activităților vizate sau prin contextul în care urmează să se exercite aceste activități, religia constituie o cerință profesională esențială, legitimă și justificată în privința eticii acestei biserici sau a acestei organizații, o astfel de afirmație trebuie, dacă este cazul, să poată face obiectul unui control jurisdicțional efectiv care să asigure că, în speță, sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din această directivă.</p> <p>Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că cerința profesională esențială, legitimă și justificată menționată în acesta face trimitere la o cerință necesară și impusă în mod obiectiv, având în vedere etica bisericii sau a organizației vizate, prin natura sau prin condițiile de exercitare a activității profesionale în cauză și nu poate acoperi considerații străine de etica respectivă sau de dreptul la autonomie al respectivei biserici/organizații. Cerința menționată trebuie să fie conformă cu principiul proporționalității.</p> <p>O instanță națională sesizată cu un litigiu între doi particulari este ținută, în cazul în care nu este posibilă interpretarea dreptului național aplicabil în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2000/78, să asigure, în cadrul competențelor sale, protecția juridică decurgând pentru justițiabili din articolele 21 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și să garanteze efectul deplin al acestor articole, lăsând neaplicată, dacă este necesar, orice dispoziție națională contrară.</p> <p>Comunicatul de presă este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.</p>
Mediu	<p>Cauza C-441/17, Comisia/Polonia - Republica Polonă nu a îndeplinit obligațiile care îi revin:</p>

– în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17/UE, întrucât a adoptat o anexă la planul de gestionare forestieră a districtului forestier Białowieża fără a se asigura că această anexă nu urma să aducă atingere integrității sitului de importanță comunitară și ariei de protecție specială PLC200004 Puszcza Białowieska;

– în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 92/43, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, precum și al articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2009/147/CE privind conservarea păsărilor sălbatice, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, întrucât a omis să adopte măsurile de conservare necesare în conformitate cu necesitățile ecologice ale tipurilor de habitate naturale care figurează în anexa I la Directiva 92/43, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, și ale speciilor care figurează în anexa II la această directivă, precum și ale speciilor de păsări menționate în anexa I la Directiva 2009/147, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, și ale speciilor migratoare care nu sunt cuprinse în anexa menționată și care apar în mod regulat, pentru care au fost desemnate situl de importanță comunitară și aria de protecție specială PLC200004 Puszcza Białowieska;

– în temeiul articolului 12 alineatul (1) literele (a) și (d) din Directiva 92/43, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, întrucât a omis să asigure o protecție strictă a coleopterelor saproxilice, și anume gândacul curcubeu al pinului (*Buprestis splendens*), gândacul de scoarță roșu (*Cucuius cinnaberinus*), *Phryganophilus ruficollis* și *Pytho kolwensis*, menționate în anexa IV la această directivă, cu alte cuvinte întrucât nu a interzis uciderea deliberată sau perturbarea acestora ori deteriorarea sau distrugerea ariilor lor de reproducere în districtul forestier Białowieża, și

– în temeiul articolului 5 literele (b) și (d) din Directiva 2009/147, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, întrucât a omis să asigure protecția speciilor de păsări menționate la articolul 1 din această directivă, în special a cucuvelei pitice (*Glaucidium passerinum*), a minuniței (*Aegolius funereus*), a ciocănitorii cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*) și a ciocănitorii de munte (*Picoides tridactylus*), cu alte cuvinte întrucât nu s-a asigurat ca aceste specii să nu fie ucise sau perturbate în perioada de reproducere și de maturizare și să nu aibă loc distrugerea sau producerea de daune în mod deliberat asupra cuiburilor sau a ouălor sau eliminarea acestora în districtul forestier Białowieża.

[Comunicatul de presă](#) este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.

Cauza C-323/17, People Over Wind și Sweetman - Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili dacă este

	<p>necesar să se efectueze ulterior o evaluare corespunzătoare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit vizat, nu este necesar, în faza preevaluării, să se ia în considerare măsurile care urmăresc evitarea sau reducerea efectelor prejudiciabile ale planului sau proiectului respectiv asupra acestui sit.</p> <p><u>Cauza C-302/17, PPC Power</u> - Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care taxează, în proporție de 80 % din valoarea lor, cotele de emisie de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit care au fost vândute sau care nu au fost utilizate de întreprinderile supuse sistemului de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră.</p> <p><u>Comunicatul de presă</u> este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.</p> <p><u>Cauza C-97/17, Comisia/Bulgaria</u> - Întrucât a omis să includă în întregime aria importantă pentru conservarea păsărilor care cuprinde masivul Rila ca arie de protecție specială, Republica Bulgaria nu a clasificat teritoriile cele mai adecvate ca număr și suprafață pentru conservarea speciilor menționate în anexa I la Directiva 2009/147/CE privind conservarea păsărilor sălbatice, astfel încât acest stat membru nu a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1) din directiva menționată.</p>
<p>Transport</p>	<p><u>Cauzele conexe C-195/17, C-197/17 - C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 - C-286/17, C-290/17 - C-292/17, Krüsemann și alții</u> - Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, citit în lumina considerentului (14) al acestuia, trebuie să fie interpretat în sensul că absența spontană a unei părți semnificative a personalului navigant („grevă spontană”), care își are originea în anunțul-surpriză al unui operator efectiv de transport aerian cu privire la o restructurare a întreprinderii, ca urmare a unui apel care nu a fost lansat de reprezentanții lucrătorilor întreprinderii, ci în mod spontan chiar de către lucrătorii care au intrat în concediu medical, nu se încadrează în sfera noțiunii „împrejurări excepționale” în sensul acestei dispoziții.</p> <p><u>Comunicatul de presă</u> este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.</p> <p><u>Cauza C-258/16, Finnair</u> - Articolul 31 alineatul (4) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional,</p>

încheiată la Montreal la 28 mai 1999 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2001/539/CE, trebuie interpretat în sensul că, în termenele prevăzute la alineatul (2) al acestui articol, reclamația trebuie să fie făcută în scris, în conformitate cu alineatul (3) al articolului menționat, sub sancțiunea inadmisibilității oricărui tip de acțiune împotriva transportatorului.

O reclamație precum cea în discuție în litigiul principal, înregistrată în sistemul informatic al transportatorului aerian, îndeplinește cerința privind forma scrisă prevăzută la articolul 31 alineatul (3) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional.

Articolul 31 alineatele (2) și (3) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca cerința privind forma scrisă să se considere îndeplinită atunci când un agent al transportatorului aerian, cu cunoștința pasagerului, redă în formă scrisă declarația de avarie fie în format hârtie, fie prin mijloace electronice, prin introducerea sa în sistemul informatic al acestui transportator, cu condiția ca acest pasager să poată verifica exactitatea textului reclamației, astfel cum este redată în formă scrisă și introdusă în acest sistem, și, dacă este cazul, să o modifice sau să o completeze sau chiar să o înlocuiască, înainte de expirarea termenului prevăzut la articolul 31 alineatul (2) din această convenție.

Articolul 31 din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional trebuie interpretat în sensul că nu impune alte cerințe de fond privind reclamația decât aceea că transportatorului aerian trebuie să i se aducă la cunoștință dauna produsă.

Cauza C-320/16, Uber France - Articolul 1 din Directiva 98/34/CE referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE, și articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională care sancționează penal fapta de a organiza un sistem de punere în legătură a clienților cu persoane care furnizează prestații de transport rutier de persoane cu titlu oneros cu vehicule de mai puțin de zece locuri, fără să dețină o autorizație în acest scop, se referă la un „serviciu în domeniul transporturilor” în măsura în care se aplică unui serviciu de intermediere furnizat prin intermediul unei aplicații pentru smartphone și care face parte integrantă dintr-un serviciu global al cărui element principal este serviciul de transport. Un astfel de serviciu este exclus din domeniul de aplicare al acestor directive.

[Comunicatul de presă](http://www.curia.europa.eu) este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.

<p>Politica economică și monetară</p>	<p><u>Cauzele conexate T-133/16 - T-136/16, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence/BCE</u> - Una și aceeași persoană nu poate ocupa simultan funcția de președinte al consiliului de administrație și de „manager responsabil” în instituțiile de credit aflate sub supraveghere prudentială. <u>Comunicatul de presă</u> este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.</p>
<p>Dispoziții instituționale</p>	<p><u>Cauza T-561/14, One of Us și alții/Comisia</u>- Tribunalul UE a confirmat decizia Comisiei Europene de a nu prezenta o propunere legislativă în cadrul inițiativei cetățenești europene „Unul dintre noi”, considerând că instituția UE a motivat suficient decizia și nu a săvârșit o eroare vădită în cadrul aprecierii sale privind situația juridică. <u>Comunicatul de presă</u> este disponibil pe site-ul www.curia.europa.eu.</p>